

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220200351
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3220200351.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Bratislava, Majerníkova 3/A, proti žalovanému Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. nad O., W. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, o zaplatenie 437,70 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 06. apríla 2021, č. k. 5Csp/12/2020-75 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti III. a vo výrokovej časti IV. o náhrade trov konania p o t v r d z u j e.

Žalovaný m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10,00 % ročne zo sumy 437,70 € od 28.04.2017 do zaplatenia, poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 168,00 eur, zmluvného úroku vo výške 28,19 % ročne zo sumy 500,00 eur od 22.11.2016 do 16.12.2016, zmluvného úroku vo výške 28,19 % ročne zo sumy 437,70 eur od 17.12.2016 do zaplatenia. Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 250,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 250,80 eur od 23.08.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom III. vo zvyšku žalobu zamietol. Výrokom IV. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 35,56%, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 02.04.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 437,70 eur, zmluvnú pokutu vo výške 10,00 % ročne zo sumy 437,70 eur od 28.04.2017 do zaplatenia, poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 168,00 eur, zmluvný úrok vo výške 28,19 % ročne zo sumy 500,00 eur od 22.11.2016 do 16.12.2016, zo sumy 437,70 eur od 17.12.2016 do zaplatenia a zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 437,70 eur od 28.04.2017 do zaplatenia. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.08.2020 žalobca oznámil, že v zmysle § 144 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, berie žalobu späť, a to v časti: o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10,00 % ročne zo sumy 437,70 eur od 28.04.2017 do zaplatenia, poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 168,00 eur, zmluvného úroku vo výške 28,19 % ročne zo sumy 500,00 eur od 22.11.2016 do 16.12.2016, zmluvného úroku vo výške 28,19 % ročne zo sumy 437,70 eur od 17.12.2016 do zaplatenia a žiadal, aby súd vo zvyšku žaloby rozhodol tak, ako je uvedené v návrhu na začatie konania. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 22.11.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320200038 (ďalej aj ako "predmetná zmluva"). Z predloženej predmetnej zmluvy vyplýva, že táto bola podpísaná žalobcom v zastúpení (ako

veriteľom) a žalovaným (ako spotrebiteľom). Podľa predmetnej zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 500,00 eur a žalovaný sa zaviazal ho vrátiť spolu s úrokom vo výške 28,19 % ročne z poskytnutého úveru, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 79,60 eur a poplatkom za expresné spracovanie úveru vo výške 168,00 eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 747,60 eur v 12-tich pravidelných mesačných splátkach vo výške 62,30 eur vždy k 22. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 22.12.2016. V predmetnej zmluve bolo uvedené, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola vo výške 0,00 eur. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola uvedená v predmetnej zmluve vo výške 32,14 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 27,88 %. Doba trvania zmluvy a termín poslednej splátky bol stanovený na deň 22.11.2017. Právne vec súd posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. i), písm. k), § 11 ods. 1 písm. b), d), § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy medzi stranami sporu); § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 1, ods. 2, § 879v Občianskeho zákonníka; článok 8, § 144, § 145 ods. 1, 2, § 146 ods. 1, 2, § 149 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení. Vzhľadom na to, že žalobca zobral čiastočne späť podanú žalobu podaním doručeným súdu dňa 25.08.2020, teda pred otvorením pojednávania v danej veci, pričom súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom nebol podľa zákona potrebný, súd konanie čiastočne zastavil podľa § 145 ods. 2 C.s.p. Predmetnú zmluvu, uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným, súd posúdil podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o zmluvu platne uzatvorenú podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a táto zmluva spĺňa tiež všetky definičné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie uvedených ustanovení § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 500,00 eur a žalovaný sa ho zaviazal vrátiť navýšený o sumu 247,60 eur, teda zaplatiť celkovo sumu 747,60 eur v 12-tich pravidelných mesačných splátkach pri výške splátky 62,30 eur. Pri daných parametroch úveru mala byť správne uvedená RPMN vo výške 120,96 % (výpočet RPMN na čl. 71 spisu), a nie vo výške 32,14 %. Súd konštatoval, že v predmetnej zmluve, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, bola nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, keďže je uvedená nižšia RPMN, ako reálne bola, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže ročná percentuálna miera nákladov vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa a do celkových nákladov sa započítavajú v zmysle uvedeného aj úroky a poplatky, mali byť potom premietnuté aj v RPMN, čo však neboli, čím bola RPMN uvedená nižšia, ako v skutočnosti bola. Z ustanovenia § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v nadväznosti na § 2 písm. g) citovaného zákona nepochybne vyplýva, že aj úrok musí byť zahrnutý do celkových nákladov, a teda aj do RPMN. Tento gramatický výklad je v súlade so zmyslom a účelom zákona, tiež s požiadavkou ochrany spotrebiteľa a zároveň v prospech spotrebiteľa, a preto akýkoľvek iný výklad, hoc by bol možný v nadväznosti na prípadné iné právne normy, by bol neprípustný v zmysle zásady, že v spotrebiteľskej veci sa použije výklad v prospech spotrebiteľa. Súd tiež zastával názor, že zmluvný úrok, ktorý si strany v predmetnej zmluve dohodli vo výške 28,19 % ročne, bol neprimerane vysoký, pretože v danom období peňažné ústavy za obdobné úvery ponúkali zmluvné úroky v podstatne nižšej výške. Súd sa v tejto súvislosti oboznámil s priemernými úrokovými sadzbami zverejnenými na verejne prístupnej internetovej stránke Národnej banky Slovenska, pričom ku dňu uzatvorenia zmluvy, nové spotrebiteľské krátkodobé úvery, t. j. úvery do jedného roka, boli úročené s priemernou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 6,23 %. Z toho nepochybne vyplýva, že výška zmluvného úroku 28,19 % ročne niekoľkonásobne prekračuje uvedenú priemernú úrokovú mieru pri obdobných úveroch v rozhodnom čase. Takto v predmetnej zmluve dohodnuté zmluvné úroky sú potom v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a teda predmetná zmluva je v tejto časti neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka). Súd zhodnotiac všetky konkrétne okolnosti daného prípadu preto dospel k záveru, že úroková sadzba v predmetnej zmluve dohodnutá nebola, resp. bola dohodnutá neplatne, a teda predmetná zmluva neobsahuje svoju podstatnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že predmetný spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovanému je podľa § 11 ods. 1 písm. b/ vyššie citovaného zákona bezúročný a bez poplatkov. Dôvodom považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov je podľa názoru súdu aj hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, kedy veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver,

príčom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Po čiastočnom späťvzati žaloby si žalobca neuplatňoval úroky a ani poplatky, napokon ani zmluvnú pokutu, no súd vyššie uvedené závery konštatoval z dôvodu, že bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru má vplyv na jeho splatnosť. Na základe predmetnej zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver v sume 500,00 eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Súd v danom prípade vychádzal z účinne nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu, že poskytol žalovanému úver vo výške podľa predmetnej zmluvy. Na druhej strane žalovaný poskytnutý spotrebiteľský úver nesplácal podľa predmetnej zmluvy riadne a včas a doposiaľ uhradil žalobcovi len sumu 62,30 eur. Žalobcovi tak patrí právo na vrátenie dlžnej istiny úveru. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania. Je síce pravda, že v článku 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je uvedené, že ak spotrebiteľ (žalovaný) neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa celý dlh splatný okamžite, avšak toto ustanovenie predmetnej zmluvy je podľa právneho názoru súdu pre rozpor s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého mohol dodávateľ (žalobca) uplatniť svoje právo predčasne zosplatiť úver podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa (žalovaného) v lehote nie kratšej ako 15 dní, na uplatnenie tohto práva, neplatné. Žalobca zároveň v spotrebiteľskom spore nepreukázal, že pri zosplatení úveru postupoval podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka, osobitne, že žalovaného pred zosplatením vyzval na zaplatenie omeškanej splátky (splátok) úveru. Z týchto dôvodov bolo potrebné zo strany súdu prijať záver, že žalobca úver poskytnutý žalovanému platne predčasne nezosplatiť. Keďže nedošlo k predčasnému zosplateniu úveru z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy postupom podľa zákona, resp. toto preukázané v spotrebiteľskom spore nebolo, bolo potrebné skúmať prípadné premlčanie každej zo splátok úveru v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. V danej veci bola žaloba podaná na súde dňa 02.04.2020. V zmysle predmetnej zmluvy splátky boli podľa splátkového kalendára splatné k 22. dňu v mesiaci a 1. splátka bola splatná dňa 22.12.2016. Od tohto dátumu teda začína plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia lehota na uplatnenie nároku na zaplatenie tejto splátky. Rovnako tak plynula uvedená 3-ročná premlčacia doba aj u ostatných (nasledujúcich) splátok. Istina úveru v sume 500,00 eur pri výške mesačnej splátky 62,30 eur bola splatná v 8-ich celých splátkach a posledná 9. splátka bola splatná dňa 22.08.2017 a bola vo výške 1,60 eur. Za premlčané následne súd považoval splátky so splatnosťou od decembra 2016 do marca 2017, v celkovej sume 249,20 eur (4 splátky, každá vo výške 62,30 eur). Žalovaný uhradil žalobcovi sumu 62,30 eur, ktorú sumu bolo potrebné započítať na najskôr splatnú splátku splatnú dňa 22.12.2016. Vo zvyšnej časti istiny vo výške 250,80 eur (istina úveru 500,00 eur po odpočítaní sumy 249,20 eur) súd považoval nárok žalobcu za dôvodný a v tejto časti súd žalobe vyhovel. V prevyšujúcej časti uplatnenej istiny súd na základe vyššie uvedeného považoval uplatnený nárok za nedôvodný a v tejto časti žalobu zamietol. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 250,80 eur od 23.08.2017 do zaplatenia. Pokiaľ žalobca žiadal priznať úroky z omeškania z vyššej sumy a od skoršieho dátumu, v tejto časti bola žaloba z vyššie uvedených dôvodov ako nedôvodná zamietnutá. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p. a § 256 ods. 1 C.s.p. V posudzovanom spore bol žalobca úspešný čo do zaplatenia sumy 250,80 eur s príslušenstvom. Na druhej strane žalobca z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania (čiastočným späťvzatím žaloby bez uvedenia dôvodu) v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10,00 % ročne zo sumy 437,70 eur od 28.04.2017 do zaplatenia, poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 168,00 eur a príslušenstva. Zmluvnú pokutu k vyhláseniu tohto rozhodnutia súd vyčíslil v sume 172,68 eur. Vo zvyšnej časti bol žalobca neúspešný, teda čo do istiny 186,90 eur s príslušenstvom. Úspech žalobcu a neúspech žalovaného v spore vyčíslený v percentuálnom vyjadrení potom predstavuje 32,22 %. Neúspech žalobcu vrátane procesného zavinenia žalobcu na čiastočnom zastavení konania a úspech žalovaného v spore vyčíslený v percentuálnom vyjadrení predstavuje 67,78 %. Súd na základe uvedeného aplikujúc vyššie citované zákonné ustanovenia zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému v stanovenej lehote náhradu trov konania v rozsahu 35,56 % (teda 67,78 % mínus 32,22 %).

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že spotrebiteľ sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 746,60 Eur, v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 62,30 Eur vždy k 22. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 22.12.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Podľa žalobcu nemožno v danej veci hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade 12. splátok počnúc

dňom 22.12.2016. Ako je v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere špecifikované, výška 747,60 Eur pozostáva zo sumy istiny vo výške 500,- Eur a úroku vo výške 79,60 Eur, a poplatku vo výške 168,- a taktiež bolo uvedené, že žalovaný bol povinný uhradiť celkovú čiastku 747,60 Eur v 12. splátkach. V zmysle uvedeného bolo v zmluve o spotrebiteľskom úvere jasne určené rozlíšenie splátky istiny, úrokov a poplatkov (500,- Eur + 79,60 Eur + 168,- Eur). Z uvedeného s určitosťou podľa žalobcu vyplývalo, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Podľa názoru žalobcu, žalovaný v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobca nevyužil, z čoho jednoznačne vyplývalo, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. V prípade osoby žalovaného má žalobca za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala (obdobne o tom hovorí i čl. 11 ods. 2 CSP). Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 9Co/343/2013. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5Csp/12/2020 - 75 zo dňa 06.04.2021 zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že z podaného odvolania nebolo zrejmé v akom rozsahu žalobca napádal rozhodnutie súdu prvej inštancie. Žalobca založil svoje odvolanie na tom, že zmluva neobsahuje rozčlenenie splátky, žalovaný však túto skutočnosť vôbec nenamietal a zároveň súd neurčil zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov pre tento dôvod, ale preto, že zmluva obsahuje nesprávnu RPMN a úrokovú sadzbu v rozpore s dobrými mravmi, takže z tohto pohľadu sa podľa žalovaného odvolanie javí ako neopodstatnené. V závere žalobca uviedol, že pohľadávka nebola premlčaná, pretože termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol 22.11.2017. Žalovaný poukázal na to, že súd prvej inštancie jasne uviedol, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a preto premlčacia doba každej splátky plynula samostatne. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo výroku ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti III. a vo výrokovej časti IV. o náhrade trov konania je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť z nasledovných dôvodov:

5. Odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti vo výroku III. a v súvisiacom výroku IV. o náhrade trov konania. Vo výroku I., ktorým súd prvej inštancie konanie v časti zastavil a vo výroku II., ktorým bolo žalobe v časti vyhovené, odvolaním napadnuté neboli, nadobudli právoplatnosť, a preto ich odvolací súd nepreskúmal.

6. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie v napadnutej zamietajúcej časti na tom právnom závere, že posudzovaná úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a táto neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, v dôsledku čoho posúdil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona. Súd zároveň dospel k záveru, že žalobca úver nesprávne predčasne zosplatnil v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď nebolo preukázané, že by žalobca žalovaného pred zosplatnením vyzval na zaplatenie omeškanej splátky, v dôsledku čoho posúdil premlčanie vo vzťahu k jednotlivým splátkam samostatne, a teda za premlčané považoval súd splátky splatné od decembra 2016 do marca 2017, v celkovej sume 249,20 €.

7. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

8. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere č. 320200038 zo dňa 22.11.2016 (ďalej len „zmluva o úvere“) uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou, pričom zároveň aj zmluvou, na ktorú sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie možno napadnúť len z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 CSP. Uvedenie dôvodov, z akých sa rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, t.j. uvedenie odvolacích dôvodov, je aj zákonnou obsahovou náležitosťou odvolania podľa § 363 CSP. V súlade so zásadou koncentrácie odvolacieho konania, odvolací súd je podľa § 380 ods. 1 CSP odvolacími dôvodmi viazaný, čo znamená, že rozhodnutie súdu prvej inštancie podlieha prieskumu odvolacím súdom len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie v podanom odvolaní, prípadne podľa § 365 ods. 3 CSP doplní do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody nesprávnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré boli odvolateľom uplatnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Prítomnosť, resp. naplnenie iných odvolacích dôvodov, odvolací súd pri prieskume rozhodnutia a postupu súdu prvej inštancie nezisťuje a ani ich neposudzuje, s výnimkou väd, ktoré sa týkajú procesných podmienok, na ktoré podľa § 380 ods. 2 CSP prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

10. Zákonná povinnosť uviesť odvolacie dôvody však neznamená, že odvolateľ len odkazom na jednotlivé ustanovenia § 365 CSP konštatuje, pre ktoré dôvody rozhodnutie napáda. Odvolateľ musí aj obsahovo vymedziť, prečo má za to, že je ten-ktorý odvolací dôvod naplnený, a teda musí uviesť konkrétne tvrdenia a konkrétne dôkazy, pre ktoré má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne. Žalobca v odvolaní uviedol také dôvody nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré rozhodnutie ani neobsahuje. Základnou odvolacou námietkou žalobcu bola skutočnosť, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov a v danom prípade nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve. Na druhej strane k skutkovým a právnym záverom, na základe ktorých súd prvej inštancie posúdil zmluvu o úvere ako bezúročnú a bez poplatkov pre nesprávne uvedenú výšku RPMN, či hrubé porušenie povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, odvolateľ nevzniesol žiadne konkrétne odvolacie námietky.

11. Povinnosťou žalobcu vystupujúceho v postavení dodávateľa bolo postupovať voči spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou, a teda uviesť údaj o RPMN zodpovedajúci skutočnosti už v samotnej zmluve o úvere (teda zohľadňujúci všetky náklady s poskytnutím tohto úveru spojené a zohľadňujúce plnenie dlhu v splátkach), keďže dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom profesionálom so skúsenosťami a výrazne lepšími poznatkami v oblasti, v rámci ktorej vyvíja podnikateľskú činnosť. Zákon č. 129/2010 Z.z. ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia tejto faktickej nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel čo najlepšie posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Odvolací súd sa v tejto súvislosti stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, keďže žalobca uviedol nesprávne výšku RPMN a porušil aj povinnosť podľa § 7 ods. 1 v spojení s §11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom tento záver žalobca vo svojom odvolaní nenamietal.

12. Odvolací súd má za to, že správny bol aj záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca nepreukázal, že pri zosplatnení úveru postupoval v súlade s §53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Z ustanovení § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v platnom znení vyplýva, že veriteľ môže pristúpiť k zosplatneniu len ak žiadal zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a tiež povinnosť veriteľa upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Veriteľ je tak časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 Občianskeho zákonníka najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti

ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá. Do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, využiť, inak jeho právo zaniká a prípadné neskoršie zosplatnenie nebude platné. Zároveň veriteľ musí spotrebiteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka upozorniť v lehote nie kratšej ako 15 dní, čo v predmetnom konaní žalobca nepreukázal. Pokiaľ nedošlo k platnému zosplatneniu celého úveru, premlčanie bolo potrebné počítať samostatne pre každú splatnú splátku. Súd prvej inštancie preto správne dospel k záveru, že premlčané boli splátky splatné od decembra 2016 do marca 2017, vzhľadom na to, že žaloba bola podaná na súde dňa 02.04.2020.

13. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní tvrdil, že žalovaný mal možnosť od úverovej zmluvy odstúpiť, uvedené svedčí skôr o tom, že žalobca sa spoliehal na nečinnosť spotrebiteľa, ktorý takýto úkon neučinil. Súdny takýmto konaniu žalobcu nemôžu poskytnúť ochranu, lebo je v rozpore s účelom a cieľom Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorý sleduje čo najúčinnejšiu ochranu práv spotrebiteľov ako slabšej zmluvnej strany.

14. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti III. a vo výrokovej časti IV. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný. Odvolací súd preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).